

Mijn vader & ik

De band tussen vader en dochter is soms

Vijf verhalen over vaders en dochters die moeilijke momenten delen, door dik en dun van elkaar houden, soms botsen, en elkaar vaak pas later écht leren kennen en begrijpen.

‘Ik zag de pijn en de onmacht op het gezicht van mijn vader. Hij vocht tegen zijn tranen’

Desirée (54) verloor haar kindje in het bijzijn van haar vader

‘Hij was er voor me toen mijn wereld stilviel’

“Mijn vader is een man van weinig woorden, maar *ik voel zijn liefde voormij en die voor zijn stilgeboren kleinkinderen Tom en Tim*. In 2006 belandde ik tijdens mijn zwangerschap in het ziekenhuis. Ik had mijn vakantie moeten afbreken omdat ik ineens

heel ziek was geworden. Ik voelde me niet goed, werd dik en mijn bloeddruk was veel te hoog. Het bleek te gaan om het HELLP-syndroom, een ernstige vorm van zwangerschapsvergiftiging. Door familieomstandigheden

kon mijn toenmalige partner, de vader van mijn kindje, er niet bij zijn, maar mijn toestand was zo zorgwekkend dat de arts in het ziekenhuis niet wilde dat ik alleen zou zijn. *‘Ik blijf,’ zei mijn vader toen beslist*. Zonder veel te zeggen, zat hij naast mijn bed en

’s nachts lag hij op het opklapbed naast me. Toen er een echo gemaakt moest worden om te kijken hoe het met mijn kindje ging, zei hij meteen: ‘Natuurlijk ga ik mee.’ Ik zie nog altijd de pijn en de onmacht op het gezicht van mijn vader, toen duidelijk werd dat mijn zoon in mijn buik was

overleden. Hij vocht tegen zijn tranen. Ook een volgende zwangerschap ging mis. En dat was blijkbaar nog niet genoeg, want een paar jaar later kreeg ik een hersenbloeding. Er werd een afwijking in mijn bloed ontdekt en ik bleek een bloedziekte te hebben.

Mijn vader is er altijd. Dat was al zo toen ik nog een klein meisje was en hij was er op het moment dat mijn wereld stilviel. *‘We hoeven het er niet steeds over te hebben, want sommige dingen zijn te groot voor woorden*. Maar ik voel zijn liefde en dat is het enige wat belangrijk is.’”